

torpedovke in eno veliko japonsko bojno ladjo. Neki sel, ki je prišel v Cifu, pripoveduje, da se je pretekli mesec osem milj od Ljaotešana potopila neka velika japonska bojna ladja, na kateri je bil menda en japonski admiral. Položaj v trdnjavi nikakor ni tako slab, kakor zatrjujejo Japonci. V Port Artur prihaja mnogo džunk z živili. Zadnji teden so pripluli v Port Artur trije veliki ameriški parniki z živili in streljivom. Da prihaja toliko ladij v Port Artur, potrjuje dejstvo, da je večina japonskega brodogoja šla v domače luke v popravilo. Tam jih hočejo pripraviti za sprejem baltiskega brodogoja.

Kakor poročata Togo, se je ponesrečilo pet torpednih napadov na portartursko brodogojstvo. Japonsko torpedno brodogojstvo je v noči na 12. t. m. izvršilo dvakrat napad in v noči na 13. t. mes. trikrat. Torpedovke so vedno naletele na silen sovražni ogenj. Ena torpedovka je postala nezmožna za boj. Tri druge so bile zadete po enkrat. Ena torpedovka se sploh ni vrnila. Zakaj napadajo Japonci brodogojstvo, katero so že pred dobrim tednom uničili? S tem sami izdajo, da so pretiravali!

Ubegli iz Port Arturja tudi pripovedujejo, da so japonska poročila o uspehih pri obleganju močno pretirana. Rusi imajo še v svoji oblasti severne in vzhodne utrdbe. Važnejše utrdbe Japonci sploh nobene še niso dobili. Trdnjava se ne bo kmalu udala. Japonci so pri naskoku na »grič 203 m« izgubili tekom dveh ur 12.000 mož. Komaj so pa grič zasedli, morali so ga pustiti, ker Rusi lahko streljajo iz štirih glavnih utrdb nanj in bi zahtevala njegova posest preveč žrtev. V času, ko so se odpeljali, ni imela te točke nobena stranka zasedena.

Up Japoncev, da vzamejo Port Artur do bošiča, se ni izpolnil. Zdaj so si postavili zopet nov rok, pa malo daljši. Do marca, pravijo, bo trdnjava njihova. Toda med tem že pride baltisko brodogojstvo tja. Torej je treba to prej premagati, potem se le naj mislijo na Port Artur. Torej marca hočejo imeti Japonci trdnjavo. Bomo videli!

Politični ogled.

Štajerski deželni zbor jo sklican na kratko zasedanje na 28. t. m. Njegova glavna naloga je, odobriti proračun za prihodnje leto, potem pa bo odgođen. Teda ali se odobri proračun, ali ne, zavisno je od slovenskih poslancev. In kaj mislijo ti storiti, slišali bomo dne 27. dec. v Mariboru.

Pomnoženje naše armade. Avstrijska armada bo zdato izpremenjena. Preosnova bodo izvršili stopnjevanje l. 1905. 1906. in l. 1907. Listi poročajo o armadni preosnovi sledeče podatke: Naša armada obstoji v mirovnih časih iz 31 pehotnih divizij, 9 deželnoobrambovskih in 7 honvednih divizij. Skupno ima torej naša armada 47 pehotnih divizij. Dve pehotni diviziji sta oboroženi za službo v gorah in imata torej tudi gorsko topništvo. Ker je 42 divizijaskih topničarskih polkov, bodo ustanovili še tri nove topničarske polke. Koroško topničarstvo bode ostalo, a dobil bo vsak armadni voj še havbično divizijo. Izkusnje v rusko-japonski vojski uče, da so za uspešno vojevanje potrebni tudi težki topovi. Tirolska gorska topničarska divizija bo pomnožena z dvema baterijama. V Bosni in Hercegovini bodo ustanovili še eno gorsko baterijo. Konjeniške divizije imajo sedaj 8 baterij; ustanovili bodo še dve, ker obstoji naša konjenica iz 5 konjeniških divizij in 5 samostojnih konjeniških brigad. Na novo bodo ustanovili oblegovalne havbične divizije. Sčasoma bo dobil vsak armadni voj samostojno oblegovalno havbično divizijo, izvzemši 15 voj v okupacijskih deželah. Trdnjavsko topničarstvo ima dosedaj 6 polkov in 3 bataljone, skupno 18 bataljonov. Ustanoviti nameravajo še dva bataljona, ker dosedanje število ne zadošča za vedno nove utrdbe, katere so

bile zadnji čas dograjene v okupacijskih deželah, na Tirolskem in pa v Galiciji. V Bosni in Hercegovini so sedaj štirje pehotni polki in en lovski bataljon. Ustanoviti nameravajo 4 nove lovske bataljone. Na novo bodo ustanovili en brzojavni bataljon in pri vsaki pehotni diviziji in gorski brigadi brzojavno patroljo. Pri trenu bodo ustanovili tri nove eskadronce. Nadalje bodo ustanovili oddelke s strojnimi puškami. 10 konjeniških divizij dobi 2 sekciji in vsaka gorska brigada dobi 2 strojni puški.

Sloga med bolgarskimi in srbskimi visokošolci. Iz Belgrada javljajo, da se je v nedeljo predpoldne vršila v stolni cerkvi v Belgradu zadušnica za vojake padle v bolgarsko-srbski vojni l. 1885. Službi božji, ki so jo naročili srbski visokošolci, je prisostvovalo tudi odposlanstvo bolgarskih dijakov. Tako službo božjo prirede tudi bolgarski dijaki v Sofiji, kamor je odpotovalo odposlanstvo srbskih dijakov iz Belgrada.

Dopisi.

Iz Sesterž pri Ptuj. (Okrajni zastop.) Prestrasili smo se, ko smo čitali v »Slov. Gosp.«, da so okrajne dokizde zvišane na 40 odstotkov. Odkod bomo vzeli denar? Slaba letina je bila, in drugega nimamo, da prodamo kakor kak voz sena. Toda še tega ne bomo mogli nikamor spraviti, ker imamo do okrajne ceste okoli sedem kilometrov. Premisli si, dragi čitatelj, ali je še kaj hujšega, kakor če kmet ne more spraviti svojih pridelkov zaradi pomankanja vozne ceste pred kupca? Po pomantkanju vozne davku 40% bomo plačali okraju na leto tisoč kron, dobili pa nič! Slovenske okrajne zastopnike prosimo, naj zastopajo naše zahteve in naj Nemcem in graščakom pošteno nabrusijo ušesa. — Več Sesteržanov.

Iz celjskega okraja. (Nemškutarski pljuvalnik.) V novejšem času se je začelo jako živahno gibanje proti — jetiki. Na Štajerskem — vsaj v celjskem okraju — so po različnih uradih nabite tablice z navodili, kako se zabraniti razširjanje imenovane nevarne bolezni. Obenem je stroga prepoved: ne pljuvati na tla. Tudi za sosedno Kranjsko smo videli jako stroge ukaze v tem oziru. Kakor pri nas, tako tudi na Kranjskem tirjajo povsod nastavljanje pljuvalnikov. Zastran pljuvalnikov se še posebej zahteva, da se morajo vsak dan izprazniti v stranišče ali v kanal, potem pa očistiti z vrelo vodo.

Gotovo je, da je jetika smrtno-nevarna bolezen za človeško telo. Po vsej pravici se imenuje »kuga.« Še veliko hujša kuga pa je za slovensko narodnost — nemškutarija. Kakor jetika spodjeda zdravje človeškega telesa in ga konečno uniči, enako in še hujše spodjeda nemškutarija slovensko narodnost, in vse sile moramo napeti, da je popolnoma ne uniči. In kakor se učeni zdravniki trudijo iznajti sredstev zoper »morilko človeštva«, zoper jetiko, enako se narodno misleči možje na Slovenskem trudijo, da zatrejo z različnimi sredstvi skrajno škodljivi vpliv nemškutarije. V zgoraj imenovanih navodilih je n. pr. eno sredstvo zoper jetiko »dobra in tačna hrana.« Temu sredstvu zoper jetiko podobno je sredstvo zoper nemškutarijo — dobri slovenski časniki. Imenovana navodila svare tudi pred alkoholom, češ, »pijanci največkrat obole.« V narodnem oziru je enako treba svariti pred alkoholom, zakaj pijanci so največkrat nemškutariji.

Mislimo, da smo dokazali sorodstvo med jetiko in nemškutarijo. Res v mnogih ozirih ste si podobni. — Samo v eni reči se ne ujemate, v tej ste si naravnost nasprotni, a če hočemo, dokazemo tudi v tej reči sorodstvo. In ta reč je pljuvalnik. Med tem ko je namreč pri jetiki pljuvalnik potreben, da se po mogočnosti zmanjša nevarnost razširjanja bolezni, je pri nemškutariji ravno pljuvalnik

tisto sredstvo, s katerim se nemškutarija — razširja. In ta nemškutarski pljuvalnik je — ptujski »Štajerc«! Ta pljuvalnik so naredili in postavili vsi tisti, ki tvorijo nemškutarsko bando po Štajerskem, Koroškem in Kranjskem in redno ti tudi večinoma pluvajo vanj, in vsakih 14 dni razliva se njegova vsebina po slovenskih zemljah, da tako razširja kugonemškutarijo. Kako dobro bi pač bilo, ko bi se posestniki tega pljuvalnika ravnali po predpisu, da se namreč pljuvalnik mora izprazniti v stranišče ali v kanal, saj za drugo tako ni!

H koncu svojega zdravstvenega razmotrivanja še par opomb. Ne da se tajiti, da je pljuvalnik napravil med slovenskim narodom precejšnjo škodo s tem, da je skozi 5 let razlival nalezljivo kugo — nemškutarijo po naših zemljah. Dolžnost vsakega poštenega Slovenca je toraj, da po mogočnosti omejuje njegov nevaren vpliv. Rodoljubi, odpirajte posebno sedaj ob koncu leta oči tistim zislepjencem, kateri so dosedaj zajemali — brrr — iz pljuvalnika. Ko enkrat spoznajo njegovo pravo vsebino, se ga bodo sramovali in ogibali. Na Dobrni n. pr. se je splošno udomačilo ime pljuvalnik za ptujski kramarski listič. Noben pošten Slovenec mu ne reče drugače in vse njegove pristaše začenjalo je biti sram, ker morajo poslušati, da so dosedaj častili stvar, v katero drugi — pljujejo. In tako naj bo tudi drugod, in kmalo bo nalezljiva bolezen — nemškutarija sama postala jetična in — pljuvalnik bo sirt! Dobre slovenske časnike v roke, pljuvalnik pa v »stranišče ali v kanal«!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Odlikovan rojak. Cesar je podelil ministerijalnemu namestnemu tajniku v ministrskem predsedništvu, dr. Ivanu Žolgarju viteški križ Franc Jožefovega reda.

Spošte. Za poštnega konceptnega praktikanta je imenovan pravnik g. Klemen Vobič. — Med pošto Št. Lovrenc nad Mariborom in postajo Št. Lovrenc bo odsedaj vozna pošta k vlakoma, kamor je dosedaj hodil poštni pot.

Iz šole. V prijaznem trgu Šostanj razpisano je definitivno učiteljsko mesto na tamošnji šestrazrednici do 28. decemb. 1904. Šola je v II. plačilnem redu.

Mariborske novice. Cerkevnik mariborske stolnice je opzil dne 14. t. m. zvečer, ko je hotel zspreti cerkev, v cerkvi skritega človeka. Cerkev je takoj zaprl ter poklical policijo, ki je našla v cerkvi skritega 17letnega Franceta Klemenčiča, rojenega v Ljutomeru, pristojnega v Čakovcu. Pri sebi je imel dvoje vitrihov. Eno skrinjico za milodare je mladi tat deloma že odprl. Oddali so ga sodišču.

Nemška nestrpnost. V Mariboru so dne 14. dec. občinski očetje sklenili, da mariborske trgovine ne smejo imeti namenih napisov v slovenskem jeziku. Zopet znamenje, kako Nemci mrzijo vse, kar je slovenskega, razven — denarja. Mariborski trgovci živijo le od slovenske okolice, a na svojih trgovinah ne smejo imeti slovenske črke! Da bi Slovenci bili zavedni, odgovorili bi lahko sedaj na celem Spodnjem Štajerju po znanem reku: Klin s klinom! Vse slovenske občine naj sklenejo, da ne sme biti na njihovem ozemlju nobenega nemškega napisa. Če pa ga kak nemškutar noče odstraniti, naj se odstrani na občinske stroške! Spodnji Štajer bi dobil s tem slovensko lice. Da pa bodo mariborski Nemci postali bolj mirni, morali bi mariborski Slovenci skrbeti, da se nastanijo v Mariboru slovenski trgovci. Potem lahko na enake občinske sklepe odgovorimo: Svoji k svojim! In kaj bi se zgodilo? Vsi nemški trgovci bi šli z metri nad občinske očete ter